

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1963,
ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΩΝ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 28ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἐννοιῶν τῆς μεταφυσικῆς, εἰς τὰς ὁποίας σᾶς ἐμύησε πρὸ ὀλίγου διὰ τῆς ὀμιλίας τοῦ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, θὰ σᾶς καταβιβάσω, φεῦ! ἐγὼ εἰς τὰ πεζὰ καὶ χαμηλὰ ἐπίπεδα τῆς λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος. Πεζὰ καὶ χαμηλὰ· ἀλλ' ὅμως χρήσιμα καὶ ἀπαραίτητα· διότι ἀποτελοῦν τὸ κάτοπτρον τῆς πολυμεροῦς δράσεως τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας, ποῦ δὲν εἶναι ἀδρανῆς, ὅπως ἰσχυρίζονται μερικοὶ, ἀνίδεοι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ζωντανὸν καὶ δημιουργικόν, καθ' ὃ μέτρον βέβαια τοῦ τὸ ἐπιτρέπουν τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του τιθέμενα περιορισμένα ὕλικά μέσα.

Πρὶν ὅμως προβῶ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἐπιτευγμάτων μας θὰ τηρήσω καὶ ἐφέτος εὐλαβῶς τὸ ἐπικρατήσαν σεβαστὸν ἔθιμον, ἀλλὰ καὶ καθήκον, δηλ. τῆς προτάξεως τοῦ μνημοσύνου τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐκλιπόντων συνεργατῶν μας. Ὁ θάνατος εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρξεν ἐφέτος τόσον ἀνηλεῆς διὰ τὴν Ἀκαδημίαν, ὅσον κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. Μᾶς ἀφήρπασεν ἓν τούτοις δύο ἐκλεκτοὺς καὶ ἀγαπητοὺς συναδέλφους: τὸν Κωνσταντῖνον Βέην καὶ τὸν Οὐμβέρτον Ἀργυρόν.

Ὁ Κων)τῖνος Βέης ἐγεννήθη εἰς τὴν Τρίπολιν τὸ 1879. Ἀπὸ τῶν σχολικῶν ἤδη θρανίων πάντοτε ἠρίστευεν. Ἀριστοῦχος ἐπίσης ἐξῆλθεν ὁ Κων)τῖνος Βέης καὶ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα ἐσπούδασε φυσικὰς ἐπιστήμας. Σταλεὶς κατόπιν ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους εἰς Γαλλίαν συνέχισε τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν École Normale, ἀριστεύσας καὶ

πάλιν. Συνέγραψε δὲ μάλιστα ἕκτοτε ἐπιστημονικὰς διατριβάς, τὰς ὁποίας ἐφιλοξένησαν ἔγκριτα γαλλικὰ περιοδικά. Ἐπανελθὼν ἀργότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξελέγη τὸ μὲν 1908 ὕφηγητὴς, τὸ δὲ 1918 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ὀργανικῆς Χημικῆς Τεχνολογίας εἰς τὸ Ἔθν. Μ. Πολυτεχνεῖον, ἔνθα καρποφόρως ἐδίδαξεν ἐπὶ 30ετίαν ὄλην. Τέλος τὸ 1926 διωρίσθη ἀριστίνδην ἀκαδημαϊκός. Παραλλήλως πρὸς τὸ διδακτικὸν τοῦ ἔργου εἰργάσθη ὁ Βέης μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ μέχρι τῶν τελευταίων τοῦ ἡμερῶν διὰ τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, πιστεύων ὀρθῶς, ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τοῦ τομέως ἐνὸς ἐκάστου πρέπει νὰ τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου. Αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑπῆρξαν πρωτότυποι, ἀποβλέπουσαι κυρίως εἰς τὴν διὰ νέων μεθόδων βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ τὴν καλυτέραν τῶν ἐκμετάλλευσιν. Αἱ ἔρευναί του ὡς κύριον στόχον εἶχον τὸν οἶνον, τὴν σταφίδα καὶ τὰ χαρούπια. Τρεῖς μάλιστα σοβαραὶ ἐπινοήσεις του σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν προϊόντων τούτων ἐγένοντο κτῆμα τῆς Ἑταιρείας Οἴνων καὶ Οἴνοπνευμάτων, τῆς ὁποίας ὁ Βέης ἀπετέλει ἀνώτατον στέλεχος. Προσέφερεν ἐπίσης ὁ Βέης ἀφιλοκερδῶς τὰς ὑπηρεσίας του καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας τελοῦν Ἐνδοβιολογικὸν Ἴνστιτούτον. Οὐ μόνον δὲ ὡς ἐπιστήμων ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἐξαίρετος ὁ Βέης. Φιλάνθρωπος, ἰδίως πρὸς τοὺς συμπολίτας του, διετέλεσε γενικῶς πρὸς πάντας πλήρης καλωσύνης καὶ συμπαθείας. Ἦτο βαθύτατα φιλελεύθερος καὶ δημοκρατικὸς καὶ ἰδεολόγος σοσιαλιστῆς, ἐκφέρων πάντοτε εὐθαρσῶς τὴν γνώμην του, δι' ἧς καὶ ἐπανειλημμένως ἐδιώχθη εἰς ἀνωμάλους ἡμέρας. Εὐφύεστατος καὶ ὀξυνοῦστατος ἦτο λίαν εὐχάριστος εἰς τὴν συναναστροφὴν του, τὴν ὁποίαν πάντοτε διήνθιζε μὲ περισσὸν χιοῦμορ.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θὰ διατηρῇ ζωηρὰν πάντοτε τὴν ἀνάμνησιν τοῦ σπινθηροβόλου τοῦ πνεύματος.

Ὁ δεῦτερος νεκρὸς μας, ὁ **Οὐμβέρτος Ἀργυρός**, ἐγεννήθη τὸ 1882, εἰς τὴν Καβάλαν ἀπὸ πατέρα καπνέμπορον. Ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας τὸ 1900 εἰσήχθη εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, ἔνθα ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Νικηφόρου Λύτρα καὶ τοῦ Ροῦילוῦ. Περαιτῶσας τὰς σπουδὰς του τὸ 1907 ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ Ἀβερωφείου κληροδοτήματος καὶ τὴν ὑποτροφίαν εἰς Μόναχον, ὅπου ἐπὶ τριετίαν συνέχισε τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀκαδημίαν Καλῶν Τεχνῶν, ἔνθα ἐπεδόθη ἰδίᾳ εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ ἱμπρεσσιονισμοῦ, εἰς τὴν σχολὴν τοῦ ὁποίου ἕκτοτε καὶ ἀνήκε. Μετὰ καλλιτεχνικὴν περιοδείαν εἰς Γαλλίαν, Ἰταλίαν, Ἀγ. Ὅρος, Κωνσταντι-

νούπολιν καὶ Αἴγυπτον, ἐγκατεστάθη καὶ πάλιν ἐν Μονάχῳ, ἀναπτύξας ἔντονον καλλιτεχνικὴν δραστηριότητα καὶ μετασχὼν πολλῶν ἐκθέσεων, εἷς τε τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν. Τὸ 1929 ἐξελέγη, κατόπιν διαγωνισμοῦ, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἔκτοτε δ' ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθήναις.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνοἰταλικοῦ πολέμου τοῦ 1940/41 ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέτωπον, ὅπου ἐφιλοτέχνησε πολεμικὰς σκηνὰς εἰς 32 πίνακας, ἀποδίδοντας εἰς ἀδράς γραμμὰς τὸ ἀλβανικὸν ἔπος. Οἱ ἐπιτυχεῖς του αὐτοὶ πίνακες ἠγοράσθησαν ἀργότερον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διὰ τὸ πολεμικόν του μουσεῖον. Τέλος τὸ 1959 ἐξελέγη ὁ Ἀργυρὸς μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μακαρίτου Μαθιοπούλου.

Ὁ Ἀργυρὸς διετέλεσεν ἐπανειλημμένως πρόεδρος ἐπιτροπῶν κρίσεως καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, τῶν ὁποίων πολὺ ὑπεβοήθησε τὴν λειτουργίαν διὰ τῆς αἰσθητικῆς του ἀνεξιθρησκείας.

Ὁ Ἀργυρὸς ἐμελέτησεν ὅσον ὀλίγοι Ἕλληνες καὶ ἀπέδωσε μὲ ἡδυπάθειαν τὸ γυναικεῖον πρόσωπον καὶ τὸ γυναικεῖον σῶμα. Ἐζωγράφησε μὲ ἐνθουσιασμὸν τὸ ὕπαιθρον, ἰστόρησεν ἐπιτυχῶς φευγαλέας σκηνὰς τοῦ δρόμου καὶ ἀπέδωσε μὲ περισσὸν ρωμαντισμὸν καὶ ποίησιν ἀνθῶνας καὶ ἡλιοβασιλέματα. Ὅλα γενικῶς τὰ ἔργα του φέρουν τὴν σφραγίδα μιᾶς θερμῆς χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας, ποὺ ἀποτυπώνουν ἄριστα τὴν προσωπικὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τοῦ εἰς πάντας ἀγαπητοῦ, παροιμιωδῶς πράου καὶ ἀθορύβου αὐτοῦ καλλιτέχνου.

Μεταβαίνοντες ἤδη ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν θ' ἀναφέρωμεν ἐν πρώτοις τὴν ἐκλογὴν ὡς τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ διακεκριμένου Φυσικοῦ καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Καίσαρος Ἀλεξοπούλου.

Θὰ ἀναγγείλωμεν μετὰ ταῦτα τὴν εἰς ξένους ἐταίρους τῆς Ἀκαδημίας μας ἀνακήρυξιν τῶν ἐξῆς ἐξεχόντων καὶ διεθνοῦς φήμης σοφῶν, καὶ δὴ ἐκ μὲν τῆς τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ διασήμου, περὶ τὴν ἀρχαίαν ἰδίᾳ ἀγγειογραφίαν, Ἕλλητος ἀρχαιολόγου Sir **John Beazley**, τοῦ χαλκέντερου Γερμανοῦ βυζαντινολόγου καθηγητοῦ καὶ φιλέλλητος κ. **Franz Dölger** καὶ τοῦ ἐπίσης χαλκέντερου φιλόλογου καὶ βυζαντινολόγου, Βέλγου καθηγητοῦ καὶ μεγάλου φιλέλλητος, κ. **Henri Grégoire**.

Ἐκ δὲ τῆς τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν: τοῦ κορυφαίου ἱστορικοῦ τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου Ἰταλοῦ καθηγητοῦ κ. **Vincen-**

zo Arangio Ruiz, τοῦ διαπρεποῦς ἐρευνητοῦ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ, ἑλληνιστικοῦ καὶ ρωμαϊκοῦ δικαίου, Βέλγου καθηγητοῦ κ. **Fernand de Vischer**, τοῦ ἀνυπερβλήτου εἰς πᾶσαν ἔρευναν ρωμαϊκοῦ δικαίου Γερμανοῦ καθηγητοῦ κ. **Wolfgang Kunkel**, τοῦ ὑπερόχου Γάλλου νομομαθοῦς, καθηγητοῦ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς δικαίου, κ. **Juillot de la Morandière**, καὶ τοῦ διακεκριμένου φιλοσόφου Γερμανοῦ καθηγητοῦ κ. **Karl Jaspers**.

Πλὴν δὲ τῶν ἀνωτέρω ξένων ἐταίρων προέβη ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐξῆς ἀντεπιστελλόντων μελῶν, ἐξ Ἑλλήνων τῆς ἀλλοδαπῆς, διακρινομένων δι' ἔργων εἰς τὰς νομικὰς ἐπιστῆμας καὶ τὴν φιλοσοφίαν.

1) Τοῦ ἐκ Τριπόλεως τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἐν Παρισίοις ἐγκατεστημένου νομομαθοῦς καὶ συγγραφέως κ. **Γεωργίου Βλάχου**.

2) Τοῦ ἐκ Χανίων Κρήτης καὶ ἐν Παρισίοις ὁμοίως ἐγκατεστημένου διαπρεποῦς νομικοῦ καὶ συγγραφέως κ. **Φωκίωνος Φραντζεσκάκη** καὶ

3) Τοῦ ἐκ Σμύρνης καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένου καθηγητοῦ ἐν Harvard τῆς Φιλοσοφίας κ. **Ραφαὴλ Δήμου**.

Ἐπίκουροι τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνικοῦ ἀγαθοῦ ἀγῶνα αὐτῆς ἦλθον ἐφέτος οἱ ἐξῆς ἀθλοθέται :

1) Ὁ κ. **Μιχ. Φωστηρόπουλος** δι' ἐτησίου βραβείου ἐκ δρχ. 50.000 εἰς μὴμην τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μαρίας.

2) Ἡ Ἱερὰ **Μητρόπολις Κορινθίας** διὰ βραβείου ἐκ 40.000 δρχ. πρὸς συγγραφὴν Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου.

3) Οἱ κληρονόμοι **Μιλτιάδου Ἐμπειρίκου** διὰ ποσοῦ συνισταμένου ἐκ τῶν 5% τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῆς κληρονομιαίας περιουσίας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ἀκαδημίας.

4) Ἡ **Μπάγκειος ἐπιτροπὴ** διὰ χορηγίας δρχ. 12.000 πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ Λαογραφικοῦ ἀρχείου σχετικῶν ἐρευνῶν ἐν Ἠπείρῳ

Πρὸς πάντας τοὺς ἀνωτέρω χορηγοὺς ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει καὶ ἐντεῦθεν τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς συγκίνησιν, ὅτι τυγχάνει τοιαύτης πολυτίμου ἐνθαρρύνσεως.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας εἰσῆχθησαν ἐφέτος 789 ἐν ὄλῳ βιβλία, ξένα καὶ ἑλληνικά, καὶ 469 περιοδικά.

Ἐκ τῶν βιβλίων 281 τόμοι, σχετικοὶ πρὸς τὴν Ἑβραϊκὴν ἰδίαν ἱστορίαν, θεολογίαν καὶ φιλοσοφίαν, προέρχονται ἐκ δωρεᾶς τοῦ ἐν Charlottenville τῆς Βιργίνιας τῶν Η.Π.Α. αἰδεσιμωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου Δημ. Ἑλιοπούλου, δρος τῆς Φιλοσοφίας.

Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ ὁμιλίαι ὑπὸ τε τακτικῶν καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν κατὰ τὰς δημοσίας συνεδριάσεις τῆς Ἀκαδημίας ἐγένοντο ἐν ὄλῳ 50.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας περιελήφθη εἰς τὰ τακτικά αὐτῆς δημοσιεύματα, ἧτοι εἰς τὰ Πρακτικά καὶ τὰς Πραγματείας αὐτῆς, ὡς καὶ εἰς τὰς Ἐπετηρίδας τῶν Ἀρχείων αὐτῆς.

Καὶ τῶν μὲν Πρακτικῶν ἐξετυπώθη ἐφέτος ὁ τόμος τοῦ ἔτους 1962, εὐρίσκεται δ' ὑπὸ ἐκτύπωσιν ὁ τόμος τοῦ 1963. Τῶν δὲ Πραγματειῶν συνεπληρώθη ὁ 24ος τόμος διὰ τῆς ἐκτύπωσης τοῦ 4ου τεύχους αὐτοῦ.

Ἐξετυπώθη ὡσαύτως, ἐπιμελεῖα τοῦ Δ/ντοῦ τῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους κ. Ἐμμ. Πρωτοψάλτη καὶ δαπάνη τῆς Ἀκαδημίας ἐκ τῆς χορηγίας Δημητρίου καὶ Ἀθηνᾶς Αἰγινήτου, ὁ Α' τόμος τοῦ ἀρχείου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, ἐκ σελίδων 400, περιέχων ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ 1802 μέχρι τοῦ 1822.

Οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας παρέσχεν ἡ Ἀκαδημία εἰς τοὺς ἐξῆς ἀκαδημαϊκοὺς.

1) Εἰς τὸν κ. Ἰ. Καλιτσουνάκην μεταβάντα εἰς Μόναχον πρὸς συνεννόησιν διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ βασιλέως Ὄθωνος πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Λουδοβίκου.

2) Εἰς τὸν κ. Ἰ. Ξανθάκην μεταβάντα εἰς Μόναχον, ἵνα μετάσχη τῶν συζητήσεων τῆς Διεθνoῦς ἐπιστημονικῆς ἐνώσεως διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ Ἥλιου.

3) Εἰς τὸν κ. Μάξιμον Μητσόπουλον μεταβάντα εἰς Βιέννην καὶ Μόναχον δι' ἐπεξεργασίαν παλαιοντολογικοῦ καὶ στρωματολογικοῦ ὕλικου καὶ

4) Εἰς τὸν κ. Ἰ. Τρικκαλινὸν μεταβάντα εἰς Πελοπόννησον πρὸς συνέχισιν τῶν γεωλογικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν.

Τηροῦσα σταθερῶς τὴν πρὸς τὰ ξένα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα καὶ σοφοὺς ἐπαφὴν μετέσχεν ἡ Ἀκαδημία ἐφέτος, προσκληθεῖσα, τῶν ἐξῆς διεθνῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων, δι' ἀντιπροσώπων αὐτῆς. Οὕτω μετέσχε:

1) Διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Καλιτσουνάκη εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ συνελθοῦσαν Σύνοδον τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ εἰς τὸ ἐν Amsterdam συνελθὸν ὄγδοον (Αὐγ. 1963) Ὀνοματολογικὸν Συνέδριον.

2) Διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ ἐν Ν. Ὑόρκῃ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς ἐφηρμοσμένης μηχανικῆς καὶ ἀντοχῆς Ὑλικῶν.

3) Διὰ τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῆς ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Ξανθάκη, εἰς τὸ Β' ἐν Ρώμῃ Διεθνὲς Συνέδριον « τοῦ ἐν ἡμερίᾳ Ἥλιου ».

4) Διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Α. Ζέρβα* εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ Διεθνὲς Συνέδριον καθαρᾶς καὶ ἐφηρμοσμένης Χημείας.

5) Διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Ἰ. Πολίτη* εἰς τὸ 11^{ον} ἐν Χάγῃ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Γενετικῆς.

6) Διὰ τοῦ συντάκτου τοῦ Ἱστορ. Λεξικοῦ κ. *Δικ. Βαγιαζάκου* εἰς τὸ ἐν Amsterdam 8^{ον} Ὀνοματολογικὸν Συνέδριον.

7) Διὰ τοῦ μουσικοῦ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου κ. *Σπ. Περιστέρη* εἰς τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ Συνέδριον τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου λαϊκῆς μουσικῆς.

Συμμετέσχεν ὡσαύτως δι' ἀντιπροσώπων τῆς ἡ Ἀκαδημία, προσκληθεῖσα, εἰς τοὺς ἐξῆς ἑορτασμούς:

1) Εἰς τὸν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀκαδημίας ἑορτασμὸν τῆς 100^{ετηρίδος} τῆς *Ἑλληνικῆς Δυναστείας*, καθ' ὃν ἐξεφώνησε τὸν προσήκοντα λόγον ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. *Ἰ. Θεοδωρακόπουλος*.

2) Εἰς τὸν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀκαδημίας ἑορτασμὸν τῆς *Χιλιετηρίδος* ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς *μοναστικῆς πολιτείας* τοῦ *Ἀγ. Ὁρους*, ἐκφωνήσαντος τὸν σχετικὸν πανηγυρικὸν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Π. Μπρατσιώτη*.

3) Εἰς τὰς ἐπετείους ἑορτὰς τοῦ Σουλίου διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Γ. Ἀθανασιάδη - Νόβα*.

4) Εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἑλβετοῦ φιλέλληνος *Ἐβνάρδου* διὰ τῆς καταθέσεως στεφάνου ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. *Ἰ. Θεοδωρακοπούλου*.

5) Εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 50^{ετηρίδος} ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Ἡλ. Βενέζη*.

6) Εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς *Πεντηκονταετηρίδος* ἀπὸ τῆς ἐνώσεως τῆς *Κρήτης* μετὰ τῆς *Ἑλλάδος* διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. *Ἰ. Θεοδωρακοπούλου* καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Ἰ. Καλιτσουνάκη*.

7) Εἰς τὰς ἐν Βρυξέλλαις ἑορτὰς τῆς 25^{τηρίδος} ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς *Φλαμανδικῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας* διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Κ. Χωρέμη*.

8) Εἰς τὰς ἐν Παρισίοις ἑορτὰς τῆς 300^{ετηρίδος} ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς *Académie des Inscriptions et Belles Lettres*, διὰ τοῦ *Γ. Γραμματέως* τῆς Ἀκαδημίας κ. *Ἀ. Ὁρλάνδου*.

Τέλος ἐδεξιώθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Ἀκαδημία εἰς τὰς αἰθούσας τῆς τὸν Γεν. Γραμματέα *Ι. Killian* καὶ τὸν Πρύτανιν *W. Allis* τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ NATO ἐν Ἑλλάδι. Ἐδεξιώθη ὡσαύτως:

τὸν διάσημον Ἴσλανδὸν συγγραφέα (βραβεῖον Nobel) κ. *Xάλντορ Κίλ-γιαν Λάξνες*, τὸν Ἀργεντινὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. *Λεωνίδακ De Vedia* καὶ τὸν Οὐγγρον ἀκαδημαϊκὸν κ. *Imre Trencsenyi-Waldapfel*.

Τὸ διὰ τῶν προσηρηθέντων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀρχείων, ἅτινα ἐπέχουν τόπον ἐπιστημονικῶν Ἰνστιτούτων, συντελεσθὲν ἐπιστημονικὸν ἔργον κατὰ τὸ 1963 κατανέμεται ὡς ἑξῆς.

Α΄) Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Ἰ. Καλλέρη** Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς Ν. Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἠσχολήθη διὰ τοῦ Δ) τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν 5 ἀρχαιότερων συντακτῶν μὲ τὴν σύνταξιν τῶν ἀπὸ γ καὶ δ ἀρχομένων σειρῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τινος ἐφαρμοζομένου νέου ὀρθογραφικοῦ συστήματος. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκ Λονδίνου παραγγεληθέντων εἰδικῶν στοιχείων τῆς μονοτυπίας προχωρεῖ κανονικῶς ἡ ὑπὸ τοῦ Δ) τοῦ γενομένη τελικὴ σύνταξις τῆς ἐκτυπούμενης σειρᾶς *γαρδαλώνω* καὶ ἑξῆς.

Οἱ δύο νεώτεροι συντάκται καὶ εἷς τῶν γραφέων ἠσχολήθησαν εἰς ἔργασίαν ἀποδελτιώσεως 3000 περίπου σελίδων γλωσσικοῦ ὕλικου ἐκ χ)φων καὶ ἐντύπων καὶ 1100 σελίδων ἐκ τοῦ λεξικοῦ τοῦ Δουκαγγίου. Τὸ ἀποθησαυρισθὲν ὕλικὸν ἐλημματογραφήθη, ἐταξινομήθη δὲ συγχρόνως καὶ τὸ ἀρχεῖον.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν θερινῶν διακοπῶν ἕξ συντάκται ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας πρὸς συλλογὴν ἰδιωματικοῦ ὕλικου ἐκ τῶν ἑξῆς περιφερειῶν: ἐκ Τήνου διὰ τοῦ κ. *Ἀ. Κωστάκη*, ἐκ Γαλαξειδίου διὰ τοῦ κ. *Ἰ. Πούλου*, ἐξ Οἰτύλου Μάνης διὰ τοῦ κ. *Βαγιακάκου*, ἐκ Παξῶν καὶ Ἀντιπάξεων διὰ τοῦ κ. *Κρεκούμια*, ἐκ Κιμῶλου, Σίφνου καὶ Σεριφου διὰ τοῦ κ. *Στ. Μάνεση* καὶ ἐκ τῶν ἑλληνοφώνων χωρῶν τῆς Ἀπουλίας καὶ Καλαβρίας διὰ τοῦ κ. *Ἀν. Καραναστάση*. Κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστουγέννων δὲ κ. *Ἀθ. Κωστάκης* μετέβη εἰς τὸν παρὰ τὴν Λάρισαν προσφυγικὸν συνοικισμὸν Θωμαῖ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη συλλογῆς ὕλικου τοῦ Καπαδοκικοῦ ἰδιώματος.

Τὸ ἐκ τῶν θερινῶν ἀποστολῶν συγκεντρωθὲν πολύτιμον διαλεκτικὸν ὕλικὸν κατατάσσεται καὶ θ' ἀποτελέσει πλουσίαν συλλογὴν ἐκ 4000 περίπου σελίδων τετραδίου ἐν συνόλω. Ἄξια ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως εἶναι ἡ ἀνεκτίμητος συμβολὴ τῶν ἀποστολῶν αὐτῶν εἰς τὴν πληρεστέραν ἐμφάνισιν τοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημίας, ἰδίᾳ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἀποθησαύρισιν ἰδιωμάτων τεινόντων εἰς πλήρη ἐξαφάνισιν, ὡς εἶναι τὸ ὀμιλούμενον ὑπὸ προσφύγων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ τῶν ἑλληνοφώνων τῆς Κάτω Ἰταλίας.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Λεξικοῦ ἐπλουτίσθη ἐφέτος διὰ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐκ 42 τόμων σειρᾶς τοῦ περιοδικοῦ Glotta καὶ ἐκ δωρεῶν. Τέλος ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἀρχεῖο ἤρξατο παραλλήλως ἡ ἐκτύπωσις τοῦ 9ου καὶ 10ου τόμου τοῦ Λεξικογρ. Δελτίου, ἐλπίζεται δ' ὅτι ἀμφότεροι θὰ κυκλοφορήσουν ἐντὸς τοῦ 1964.

Β') Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Γ. Κ. Σπυριδάκη** *Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον* συνέχισε τὴν περισυλλογὴν λαογραφικῆς ὕλης, εἰσαχθεισῶν εἰς τὸ Ἀρχεῖον 41 χ/φων συλλογῶν ἐκ σελίδων ἐν συνόλῳ 5600 14 τῶν συλλογῶν τούτων ἀπεστάλησαν ὑπὸ λειτουργῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως, ἄλλαι ὑπὸ φίλων τῆς λαογραφίας, 10 προήλθον ἐκ συλλογῶν τοῦ ἐπιστημ. προσωπικοῦ τοῦ Ἀρχείου, ἐξ ὧν 6 ἐκ λαογρ. ἀποστολῶν καὶ 10 ἐκ τῆς λαογραφικῆς ἐρεύνης καὶ περισυλλογῆς λαογραφικῆς καὶ μουσικῆς ὕλης, γενομένης ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ καὶ τῶν βοηθῶν του, φιλολόγων, Ἄννης Παπαμιχαήλ καὶ Γ. Αἰκατερινίδου, τῆ οἰκονομικῆ ἐνισχύσει τοῦ Βασ. Ἰδρύματος Ἐρευνῶν.

Εἰς τὴν *Ἐθνικὴν Μουσικὴν συλλογὴν τοῦ Ἀρχείου* εἰσῆχθησαν διὰ τῶν ἐρευνητικῶν ἀποστολῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐξ ἄλλων δωρεῶν 2284 ἠχογραφήσεις δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ μουσικῆς λαϊκῶν χορῶν ἐπὶ ταινιῶν μαγνητοφώνου, ἐξ ὧν 1525 ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος λαογραφικῆς ἐρεύνης διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Β.Ι.Ε. καὶ 92 ἐκ Κύπρου.

Ἐρευνητικαὶ ἀποστολαὶ κατὰ τὸ θέρος ἐγένοντο: διὰ τοῦ Δ)ντοῦ κ. *Γεωργ. Κ. Σπυριδάκη* εἰς Κίμωλον, διὰ τοῦ συντάκτου κ. *Δημ. Οἰκονομίδου* εἰς Ζαγόρι Ἡπείρου, διὰ τοῦ συντάκτου κ. *Στ. Ἡμέλλου* εἰς Ἀμοργὸν καὶ διὰ τοῦ μουσικοῦ κ. *Στ. Καρακάση* εἰς Λέσβον.

Ἐκ τῶν δύο διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Β.Ι.Ε. ἐργαζομένων, ἡ μὲν δις *Ἄννα Παπαμιχαήλ* ἐμελέτησε περιφερείας τῆς Βορ. καὶ Μέσης Εὐβοίας καὶ τῆς Θεσσαλίας, ὁ δὲ κ. *Γ. Αἰκατερινίδης* περιοχὰς τοῦ νομοῦ Σερρῶν.

Διὰ τὸ Ἀρχεῖον λαογρ. θεμάτων ἐπὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἀπετυπώθησαν ἐπὶ ταινιῶν μήκους ἐν συνόλῳ 460 μ. τὰ ἐξῆς: α) τὸ ἔθιμον τῆς πυροβασίας τῶν Ἀναστεναριῶν εἰς Ἀγ. Ἐλένην Σερρῶν, τὴν 21 Μαΐου. β) ἔθιμον τῆς Πρωτομαγιάς εἰς Μέγαρον γ) λαϊκὴ πανηγυρίς, τελετὴ τοῦ γάμου καὶ ἡ τεχνικὴ τῆς ταλασιουργίας καὶ ὕφαντικῆς εἰς Κίμωλον καὶ δ) ὑπερπήδησις πυρῶν «φωτιές τ' αἶ - Γιαννιοῦ» τὸ ἑσπέρας τῆς 23 Ἰουνίου.

Ἐπὶ τῶν γραφῶν ἀπεδελτιώθη ποικίλη ὕλη ἐξ 27 χ/φων συλλογῶν.

Εἰς τὸ Μουσικὸν τμῆμα κατεγράφη μουσικὴ ἐκ ταινιῶν μαγνητοφώνου εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν μουσικὴν γραφὴν.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Λ. Ἀρχείου συνεχίσθη ἡ δημοσίευσις τῆς Μουσικῆς συλλογῆς, ἐκτυπωθέντος περίπου τοῦ ἡμίσεος αὐτῆς, ἤρχισε δὲ καὶ ἡ ἐκτύπωσις εἰς διπλοῦν τόμον τῆς Ἐπετ. τοῦ Ἀρχείου τῶν ἐτῶν 1962 καὶ 1963.

Ἀπὸ πέρυσιν ἤδη ἐκυκλοφόρησεν ὁ Α΄ τόμος τῶν Ἑλλην. δημοτικῶν τραγουδιῶν ἐκ σελ. 540 καὶ ὁ διπλοῦς τόμος 13-14 (1960/61) τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου.

Εἰς τὴν Μουσικὴν συλλογὴν εἰσῆχθησαν νέα ἀντικείμενα τοῦ βίου καὶ τῆς τέχνης τοῦ λαοῦ ἐξ Ἡπείρου, Κιμῶλου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας, Μυτιλήνης καὶ Κύπρου.

Τὸ Λαογρ. ἀρχεῖον, εὐρέως γνωστὸν ἔξω τῆς Ἑλλάδος, προσφέρει ἐπιστημονικὰς ὑπηρεσίας οὐ μόνον εἰς Ἕλληνας ἀλλὰ καὶ εἰς ξένα ἰδρύματα καὶ ἐπιστήμονας. Κατὰ τὸ 1963 ἐφιλοξένησεν ἐπὶ μακρὸν 3 ξένους λαογράφους καὶ ἓνα μουσικὸν ἐκ Κύπρου. Δυστυχῶς λόγῳ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ του, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸ εὐρὺ ἐπιστημονικόν, συνάμα δὲ καὶ ἔθνικόν ἔργον του.

Γ΄) Τὸ ὑπὸ τὴν δ/σιν τοῦ κ. Λ. Βρανούση *Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον* συνέχισε τὰς συστηματικὰς ἀποδελτιώσεις κειμένων καὶ πραγματειῶν, δι' ὧν ἐπλουτίσθη μὲ νέον, ἱστορικὸν ἰδίᾳ, ὕλικόν.

Ἰδιαιτέρως χρήσιμον ὕλικόν συνεκομίσθη καὶ διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχείου τούτου καταρτιζομένων βιβλιογραφιῶν τῆς τελευταίας 10ετίας τοῦ 18ου αἰ. ἀπὸ βιβλιογραφικὰ δημοσιεύματα τοῦ ἑλληνιστοῦ *Φραγκίσκου Alter* εἰς αὐστριακὰ ἔντυπα τῆς ἐποχῆς.

Τὸ ἀρχεῖον μικροφίλμ καὶ φωτογραφιῶν ἐπλουτίσθη μὲ σημαντικὸν ὕλικόν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, ἀνεκδότων ἐγγράφων καὶ σπανίων ἐκδόσεων, προερχομένων ἀπὸ βιβλιοθήκας καὶ ἀρχεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην του εἰσῆχθησαν ἐκ δωρεῶν ἢ ἀνταλλαγῶν καὶ ἐξ ἀγορᾶς ὑπὲρ τοὺς 500 τόμους βιβλίων καὶ περιοδικῶν ὡς καὶ πολῦτιμος χ/φος κώδιξ τοῦ 1534.

Ἐξετυπώθη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Ἀρχείου ὁ 10ος τόμος τῆς Ἐπετ. περιέχων ἀνέκδοτα κείμενα λογίων τῆς Τουρκοκρατίας καὶ πραγματείας τοῦ Δ/τοῦ καὶ τῶν συντακτῶν τοῦ Ἀρχείου.

Ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν αὐτοτελῶν δημοσιευμάτων εὐρίσκονται ὑπὸ ἐκτύπωσιν α) ὁ Κατάλογος τῶν χ/φων κωδ. τῶν Μονῶν τῶν Μετεώρων

έκδιδόμενος έκ τών καταλοίπων του άειμνήστου άκαδημαϊκού Νίκου Βέη. β) Τά Μανιάτικα Στιχουργήματα του Νικήτα Νηφάκη, έκδιδόμενα υπό του άκαδημαϊκού κ. Σωκρ. Κουγέα. γ) Τά Άπομνημονεύματα του Φιλικοϋ Άθανασίου Ξοδίλου, έκδιδόμενα υπό Νέστορος Καμαριανου και Λ. Βρανούση. δ) Ή περί της Μονής Όλυμπιωτίσσης και τών χ/φων αύτης έργασία του συντάκτου κ. Εϋ. Σκουβαρά.

Ό Δ/τής του Άρχείου κ. Α. Βρανούσης έξεπροσώπησε τὸ Άρχεϊον εις τὸ έν Βενετία συγκληθέν κατά τὸν παρελθόντα Σ/βριον Διεθνές Συνέδριον επί τῇ χιλιετηρίδι του Άγ. Όρους, επί τῇ εϋκαιρία δέ ταύτη έπραγατοποίησε και έξερευνητικῆν άποστολήν εις Ίταλίαν και Γαλλίαν, έργασθεις εις βιβλιοθήκας και άρχεϊα της Βενετίας και τών Παρισίων, όπόθεν συνεμόμισεν άγνωστον και ένδιαφέρον ύλικόν, και δη και παλαιότατον κώδικα Ήπειρωτικοϋ χρονικοϋ του ΙΔ' — ΙΕ' αϊώνος, ώς και τὰ γαλλικά πρότυπα τών λογοτεχνικῶν έργων του Ρήγα και της άπολεσθεισης « Δημοκρατικῆς Κατηχήσεως » του Έθνομάρτυρος τούτου.

Δ') Του υπό τήν προσωρινήν κατά τὸ 1963 διεύθυνσιν του κ. Μ. Τουρτόγλου Άρχείου τῆς Ίστορίας του Έλλην. Δικαίου αι έργασια περιεστράφησαν κατά τὸ διαρρευσαν έτος εις τὸ δίκαιον της τουρκοκρατίας.

Ήρευνήθησαν νοταριακοί κώδικες και έγγραφα έκ τών νήσων. Ίδιαιτέρα προσοχή κατεβλήθη εις άνεύρεσιν δικαστικῶν ίδιῶν άποφάσεων δι' ὧν έμφανίζεται τὸ έμπράκτως έφαρμοσθέν δίκαιον. Έκ τοιούτων άποφάσεων του 18ου αι. άντεγράφησαν πλειστα ικανοϋ ένδιαφέροντος, άλλαι δ' έπεσημάνθησαν πρὸς άντιγραφήν.

Ήρξατο ώσαύτως ή άποδελίωσις τών υπό του Ύπ. Δικαιοσύνης άποσταλεισῶν δικαστικῶν άποφάσεων, άποφαινομένων επί έθίμων.

Ή βιβλιοθήκη του Άρχείου έπλουτίσθη δια 30 νέων τόμων.

Έπιτακτικῆ παρίσταται ή άνάγκη πληρώσεως τών κενῶν θέσεων του άρχείου τούτου, χάριν άποδοτικώτερας λειτουργίας του.

Ε') Τὸ υπό τήν διεύθυνσιν του κ. Χ. Φλωράτου τελοϋν Άρχεϊον Έκδόσεως Έλλήνων Συγγραφέων.

1. Έπλούτισε τήν βιβλιοθήκην του δια τών τόμων του 1963 έξήκοντα διεθνῶν περιοδικῶν άρχαίας και μεσαιωνικῆς φιλολογίας και υπερενακοσίων τόμων σπουδαίων και συγχρόνων έργων.

2. Διεξήγαγεν ἀλληλογραφίαν μὲ βιβλιοθήκας τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ παρήγγειλε μικροφωτογραφίας χειρογράφων ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ βυζαντινῶν κειμένων, ἐξ ὧν παρέλαβεν ἤδη περὶ τὰς ὀγδοήκοντα.

3. Προέβη εἰς μεγεθύνσεις μικροφωτογραφιῶν χειρογράφων χάριν ἐπιστημόνων, ἀναλαβόντων νὰ ἐκδώσουν δι' αὐτοῦ κείμενα τῆς ἀρμοδιότητός των, κωλυομένων δὲ νὰ ἀνάγνῶσιν αὐτὰς διὰ τῶν μηχανημάτων τοῦ ἐργαστηρίου του.

4. Εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ τὴν βιβλιοθήκην του εἰργάσθησαν :

1) Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰ. Σταματάκος, ὅστις, διαπιστώσας κατὰ τὴν ἀντιβολὴν τῶν 13 κωδικῶν τοῦ Θουκυδίδου (ἐκδοσὶν τῶν Σικελικῶν τοῦ ὁποῦ παρασκευάζει), ὅτι τὰ πορίσματα τῆς ἰδικῆς του ἐρεύνης διέφερον ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὰ τῶν προηγουμένων ἐκδοτῶν (Hude, Jones - Powell καὶ Romilly), ἐστράφη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἀποκλειστικῶς πρὸς τὴν συστηματικὴν διακρίβωσιν καὶ ἐπαλήθευσιν τῶν ἐν ἐκάστῳ τούτων ἀτελειῶν, παραλείψεων καὶ παραναγνώσεων.

Ἡ ἑξαντλητικὴ αὕτη ἔκθεσις θὰ εἶναι ἐκτενής· λίαν συνοπτικὴ ὁμως περίληψις τῶν πορισμάτων τῆς θὰ ἀποτελέσῃ τὸ περιεχόμενον σχετικῆς ἀνακοινώσεως ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας.

2) Ὁ Γυμνασιάρχης *Νίκων Κασσιμάκος*, ὁ παρασκευάζων ἐκδοσὶν τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου λόγου τοῦ Δημοσθένους, ἀντέβαλε τοὺς κώδικας S καὶ Y ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὰς ἐκδόσεις Weil καὶ τῶν σειρῶν Oxoniensis καὶ Les Belles Lettres.

3) Ὁ ἰατρὸς *Κωνσταντῖνος Μητροπόπουλος*, ἀναγνώσας πολλοὺς κώδικας τοῦ Corpus Hippocraticum, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ δευτέρον τόμον ἐκ τριακοσίων ὀγδοήκοντα σελίδων πρὸς ἐκδοσὶν, περιέχοντα τὰ opuscula Περὶ ὠρῶν καὶ τόπων, Περὶ ἱρῆς νούσου, Περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς καὶ Περὶ φύσεων.

4) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχείου, συνεχίσας τὴν ἐρμηνευτικὴν ἐργασίαν του διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν Νόμων τοῦ Πλάτωνος, ἔφθασεν εἰς τὸ ἔβδομον, τοῦ ἐκ τῶν δώδεκα βιβλίων ἀποτελουμένου τούτου ἔργου.

5) Ὁ παρασκευάζων τὴν ἐκδοσὶν τῶν φυσικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους *Κωνσταντῖνος Γεωργούλης* ἐμελέτησε διὰ λόγους ἐρμηνευτικῶν καὶ κριτικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κειμένου, τὰ σχετικὰ Σχόλια τοῦ *Μιχαὴλ Ψελλοῦ* ἐκ τοῦ κώδικος E (=Parisinus Graecus 853) μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βιβλίου τῶν Φυσικῶν.

6) Ὁ εἰς Βοσνη μετεκπαιδευόμενος *Δημήτριος Σταθόπουλος* ἐξ-ηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ διαρρευσάν ἔτος τὴν ἐργασίαν του διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Ὑμνων Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, ἐπιδοθεὶς περισσότερον εἰς τὸ ἐρμηνευτικὸν αὐτῆς μέρος.

7) Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν *Θησεὺς Τζαννετιᾶτος* κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἀνέλαβε νὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ Ἀρχείου τὸν Εὐαγόραν ἀντὶ τοῦ Πανηγυρικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναλάβει προηγουμένως.

8) Πρὸς ἔκδοσιν διὰ τοῦ Ἀρχείου ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τετράτομος κριτικὴ καὶ ἐρμηνευτικὴ ἐργασία, ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν χιλιάδων περίπου χειρογράφων σελίδων, τοῦ ἄλλοτε καθηγητοῦ εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολῆν *Π. Γ. Παπακωνσταντίνου*, ὑπὸ τὸν τίτλον Πινδάρου Ἐπίνοιχοι. Περὶ ταύτης ἔγραψεν ἐκτενῆ εἰσήγησιν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχείου πρὸς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν αὐτοῦ.

Περαίνων τὸν περὶ τοῦ Ἀρχείου τούτου λόγον εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπογραμμίσω καὶ πάλιν τὴν συνεχιζομένην ἀδικίαν εἰς βάρος τοῦ ὑψίστης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς σπουδαιότητος ἐπιστημονικοῦ τούτου ιδρύματος τῆς Ἀκαδημίας, ἀδικίαν ἣ ὁποία τὸ ἔχει καταδικάσει νὰ διαθέτῃ ὡς προσωπικὸν μόνον τὸν Διευθυντὴν καὶ ἕνα ἀπὸ πενταετίας διατελοῦντα ἐπὶ συμβάσει συντάκτην, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπαρκοῦν οὔτε διὰ τὴν τρέχουσαν, μὴ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

ΣΤ') Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Ἐλευθ. Πρεβελάκη** Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ συνέχισε κατὰ τὸ 1963 τὴν ἀποδελτίωσιν μελετῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐξῆς.

Ἦρχισεν ἐπίσης νὰ καταρτίζη κατὰ συγγραφεῖς καὶ κατὰ θέματα ἱστορικὴν βιβλιογραφίαν περὶ τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ, καλύπτουσιν τὸν ΙΘ' καὶ τὸν Κ' αἰῶνα, περιλαμβάνουσιν δὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράμματα καὶ μελέτας, δημοσιευθεῖσας αὐτοτελῶς ἢ εἰς περιοδικὰ.

Ἐγένετο πρὸς τούτοις ἡ ἀπαιτούμενη ὑπὸ τοῦ Ἀρχείου τούτου προεργασία διὰ τὴν συστηματικὴν μικροφωτογράφησιν ξένων ἀρχεῖακῶν πηγῶν, περιεχουσῶν πληροφορίας περὶ τοῦ ἑλευθέρου καὶ τοῦ ὑποδοῦλου ἑλληνισμοῦ.

Ἐπιπροσθέτως, ὅπως τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἀρχίσει διὰ μικροφωτογραφήσεως ὑλικοῦ τοῦ FOREIGN OFFICE, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἀρχείου μετέβη, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Συγκλήτου, εἰς Λονδίνον καὶ ἐπεσήμανε τὰ μικροφωτογραφηθόμενα ἀρχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται ἀπὸ πολλὰς ἑκατοντάδας τόμων.

Ἦδη ἐδόθη παραγγελία διὰ τὴν μικροφωτογράφησιν 75 τόμων ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ FOREIGN OFFICE μὲ τὴν ἐν Ἀθήναις Βρετανικὴν Πρεσβείαν κατὰ τὰ ἔτη 1827—1836.

Διὰ νὰ καταστή ἄμέσως δυνατὸν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐρευνητὰς νὰ ἀξιοποιήσουν τὸ συγκεντρωθὸν ὑλικὸν τοῦ FOREIGN OFFICE, ἐφωτογραφήθησαν οἱ εἰς αὐτὸ ἀναφερόμενοι κατάλογοι τοῦ PUBLIC RECORD OFFICE, ἐδόθη δὲ παραγγελία διὰ τὴν μικροφωτογράφησιν τῶν ὑπηρεσιακῶν πρωτοκόλλων καὶ εὔρετηρίων τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ FOREIGN OFFICE μὲ τὴν ἐν Ἀθήναις Βρετανικὴν Πρεσβείαν κατὰ τὰ ἔτη 1828-1890.

Τὰ πολύτιμα ταῦτα πρωτόκολλα καὶ εὔρετήρια ἀποτελοῦνται ἐξ 6000 περίπου σελίδων.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχείων τοῦ FOREIGN OFFICE, ὑλικὸν περὶ τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ ἐπεσημάνθη καὶ εἰς ἄλλα ἀγγλικά ἀρχεῖα καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀποικίων, ὅπου ὑπάρχουν πολύτιμα στοιχεῖα περὶ Ἰονίων νήσων, Κύπρου, Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, καθὼς καὶ τινες πληροφορίες περὶ Φιλικῆς Ἐταιρείας. Οἱ εἰς τὸ ὑλικὸν τοῦτο ἀναφερόμενοι κατάλογοι ἐφωτογραφήθησαν, τὰ δὲ περὶ Φιλικῆς Ἐταιρείας στοιχεῖα ἐδόθη ἐντολὴ νὰ μικροφωτογραφηθοῦν.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀρχείου εἰσῆχθησαν 818 τόμοι, ὧν οἱ 203 προῆλθον ἐκ δωρεᾶς καὶ οἱ 615 ἐξ ἀγορᾶς.

Ἐπίσης εἰς τὸ ἀρχεῖον κατετέθησαν 86 ἐπιστολαὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Θεοφίλου Χάνσεν πρὸς τὸν Ἑρνέστον Τσίλλερ, ἀγορασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται εἶναι τῶν ἐτῶν 1878—1890, ἀφοροῦν δὲ εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ τὴν διακόσμησιν τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει νὰ ἐπανδρωθῇ καὶ τὸ Ἀρχεῖον τοῦτο δι' ἐπαρκoῦς καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν ὄντως μεγάλην ἐθνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν του. Σημειῶν ἔνδεικτικῶς ὅτι τὸ μόνιμον προσωπικὸν του ἀποτελεῖται σήμερον ἐκ τοῦ Δ/ντοῦ καὶ μιᾶς γραφέως, τὸ δὲ ἕκτακτον ἐκ δύο ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων καὶ ἐνὸς καθηγητοῦ, προσωρινῶς ἀπεσπασμένου ἐκ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ζ') Τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Ξανθάκη καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λυσ. Μαυρίδου Γραφεῖον Ἐρευνῶν καὶ Ὑπολογισμῶν συνέχισε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὰς ἐρευνητικὰς του ἐργασίας ἐπὶ τῶν ἐξῆς προγραμμάτων :

1) Στατιστικῆς μελέτης τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος, ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Ξανθάκη,

2) Μελέτης τῶν σέλα χαμηλοῦ πλάτους, ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀμποτ,

3) Φωτοηλεκτρικῆς φωτομετρίας γαλαξιακῶν κηφειδῶν,

4) Κατανομῆς τῶν ἀστέρων τῶν φασματικῶν τύπων M,S καὶ C εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ Γαλαξίου καὶ 5) Μελέτης τῶν ταχυτήτων περιστροφῆς τῶν ἀστέρων ὠρισμένων διαχύτων ἀστρικῶν σμηνῶν.

Τὰ τρία τελευταῖα προγράμματα διεξάγονται ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Γραφείου κ. Μαυρίδου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γερμανοῦ ἀστρονόμου κ. BAHNER καὶ τῶν Ἀμερικανῶν ἀστρονόμων κ. NASSAU, BLANCO καὶ KRAFT.

Δύο ἐκ τῶν ἐρευνητικῶν τούτων προγραμμάτων χρηματοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν, τὸ ὁποῖον καὶ κατέβαλε τοὺς μισθοὺς τῶν πτυχιούχων τῶν Φυσικῶν κυρίων Ἀλεξίου καὶ Ἀνανιάδου, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὡς ἐπιστημονικοὶ συνεργάται τοῦ Γραφείου διὰ τὰ προγράμματα ταῦτα.

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 12 δημοσίευμα, περιέχον μελέτην τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σπ. Μαρινάτου, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰς Πραγματείας τῆς Ἀκαδημίας μετὰ σχολίων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Ξανθάκη.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Γραφείου ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος διὰ 620 τόμων καὶ 2.500 τευχῶν ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων.

Ὁ ἐπόπτης τοῦ Γραφείου Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰ. Ξανθάκης ἠγήθη τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν 2αν Συνέλευσιν διὰ τὰ «Διεθνή ἔτη τοῦ ἐν ἡμερῆς Ἡλίου», τὴν συνελθοῦσαν εἰς Ρώμην τὸν Μάρτιον τοῦ 1963. Ἐπίσης προσκληθεῖς συμμετέσχεν εἰς τὸ 22ον Συμπόσιον τῆς Διεθνοῦς Ἀστρονομικῆς Ἐνώσεως «Περὶ τῶν ἀστρικῶν καὶ ἡλιακῶν μαγνητικῶν πεδίων», τὸ συνελθὸν εἰς ROTTACH - EGERN AM TEGERNSEE τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1963. Ὁ Δ)ντὴς τοῦ Γραφείου κ. Μαυρίδης ἐπεσκέφθη κατὰ τὸ θέρος τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τῶν Παρισίων δι' ὑπο-

τροφίας χορηγηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ΝΑΤΟ καὶ προέβη ἐκεῖ εἰς τὴν συλλογὴν ἐπιστημονικοῦ ὕλικου.

Ἐπεσκέφθη ἐπίσης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸ Ἴαστεροσκοπεῖον καὶ τὸ Ἴαστιτοῦτον Ἰαστρονομικῶν Ἰπολογισμῶν τῆς Ἰΐδελεβέργης.

Η΄) Τέλος τὸ ὑπὸ τὴν Ἰμεσον Δ)σιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τελοῦν τριμελές συνεργεῖον, ἐκ τῶν φιλολόγων *Μαρίας Γαβρίλη - Π. Πυριοβολῆ* καὶ *Ἰ. Διάπη*, ἐξετέλεσε κατὰ τὸ 1963 τὰς κάτωθι ἐργασίας:

α) Ἐπεράτωσε τὴν συλλογὴν ὄλοκλήρου τοῦ ὕλικου τῶν ἀρχαίων ἀρχιτεκτονικῶν ὄρων, καταγραφέντος εἰς 53 χιλιάδας δελτίων, ὁ δὲ Γεν. Γραμματεὺς ἐπεξεργάσθη προσωπικῶς ὄλοκλήρον τὸ στοιχεῖον Α καὶ παρεσκεύασε τὰ συνοδεύοντα αὐτὸ 67 σχέδια οὕτως, ὥστε τὸ στοιχεῖον τοῦτο νὰ εἶναι ἔτοιμον πρὸς ἐκτύπωσιν.

β) Ἰπὸ τοῦ αὐτοῦ συνεργεῖου συνεχίσθη, χάριν τῆς βιβλιογραφίας τῶν μονῶν τῆς Ἰλλάδος, ἡ ἀποδελτίωσις πηγῶν καὶ βοηθημάτων. Οὕτως ἐπερατώθη ἡ ἀποδελτίωσις ὄλοκλήρου τοῦ Corpus τῶν Βυζ. Συγγραφέων τῆς Βόννης καὶ τῆς Μεσαιωνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Σάθα, ἤρχισε δὲ ἡ τῶν παλαιῶν ξένων περιηγητῶν καὶ τῶν περιοδικῶν, ξένων τε καὶ ἡμετέρων, συλλεγέντων μέχρι σήμερον 5500 δελτίων.

Περαίνων τὸν περὶ τῶν Ἰρχείων λόγον προσθέτω ὅτι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐπετεύχθη ποῖα τις βελτίωσις τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τοῦ ἄλλου προσωπικοῦ τῆς Ἰακαδημίας, ἐπήλθε δὲ καὶ ἡ βαθμολογικὴ καὶ μισθολογικὴ ἐξομοίωσις τῶν Δ)ντῶν των. Πλήν ὁμως διὰ νὰ ἀποδώσουν τὰ ἐπέχοντα τόπον Ἰαστιτοῦτων ἐπιστημονικὰ καὶτα ἰδρύματα τῆς Ἰακαδημίας καρποὺς ἀξίους τῆς ὕψηλης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀποστολῆς των, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ὄχι μόνον νὰ πληρωθοῦν ἐπειγόντως αἱ κεναὶ ὄργανικαὶ θέσεις των ἀλλὰ καὶ νὰ ἰδρυθοῦν νέαι, νὰ καθορισθοῦν δ' αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὰ ἐπιστημόνων ἀναλόγως πρὸς τὰ ἠῦξημένα εἰδικὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ Νόμου διὰ τὸν διορισμὸν των.

Τώρα ὁπότε τὸ ὑπὲρ τῆς Παιδείας ρεῦμα ἐκδηλοῦται ζωηρὸν ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι τὸ Κράτος δὲν θὰ παρίδῃ τὸ δίκαιον τοῦτο αἴτημα τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας, ἀλλὰ θὰ σπεύσῃ νὰ τὸ ἱκανοποιήσῃ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ ἀρχεῖα εἶμαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσω καὶ τὰ ἔξῃς:

Πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ἀπὸ ἐτῶν ἐκκρεμοῦντος σοβαρωτάτου ζητήματος περὶ τῆς μονίμου, ἀνέτου καὶ εὐπρεποῦς στεγάσεως τῶν ἐπιστημονικῶν Ἀρχείων τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἰδιόκτητον κτήριο, ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας μετὰ μακρὰς συζητήσεις καὶ μετὰ τὴν διαπίστωσιν ὅτι οὐδὲν ὑφίσταται κώλυμα ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ Γ. Π. Οἰκονόμου, ἀπεφάσισε νὰ προβῆ εἰς τὴν κατεδάφισιν τῆς κληρονομιαίας οἰκίας τοῦ εἰρημένου ἀκαδημαϊκοῦ τῆς κειμένης ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀναγνωστοπούλου καὶ Ἡρακλείτου καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου αὐτῆς ἀνέγερσιν εἰδικοῦ κτηρίου διὰ τὰ ἐπιστημονικὰ Ἀρχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν στεγάζονται εἰς τὰ ἀνεπαρκῆ κατὰ χῶρον, ἀνήλια καὶ ἀνθυγιεινὰ ὑπόγεια τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας, ἄλλα δὲ εἰς τὸν 8ον ὄροφον τοῦ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 44 κτηρίου, ἀνήκοντος εἰς τὸν Κ. Μπάκαλαν, δι' ὃ καταβάλλεται μηνιαῖον μίσθωμα δρχ. 16.000.

Πρὸς συντονισμόν τῶν ἀποφάσεων τῆς Συγκλήτου συνεστήθη Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. Ἰ. Θεοδωρακοπούλου, Κ. Τσάτσου, Ἰ. Καλιτσουνάκη, Γ. Μαριδάκη, Ἡλ. Βενέζη, Ἰ. Ξανθάκη, Ἰ. Σταματάκου, Κ. Παπαϊωάννου καὶ Ἀ. Ὁρλάνδου καὶ τοῦ Ἐφόρου τῶν γραφείων Γ. Βέλτσου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, συνελθοῦσα εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἀνέθεσε τὴν ἐκπόνησιν τῶν σχεδίων καὶ τῶν σχετικῶν μελετῶν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα - μηχανικὸν κ. Σπ. Στάϊκον. Τὰ ἐκπονηθέντα σχέδια διὰ τὰς μελέτας ὑπέβαλεν ὁ κ. Στάϊκος καὶ ἐνέκρινεν αὐτὰ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας. Παραλλήλως ὁμοῦ πρὸς αὐτὰ ἐγένοντο καὶ αἱ ἀπαραίτητοι ἐνέργειαι διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἔργου. Μετὰ πολλὰς δὲ συζητήσεις μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀρχικῶς καὶ κατόπιν τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Ἰ. Θεοδωρακοπούλου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1963 τὸ ὑπ' ἀριθ. 179161 συμβόλαιον μετὰ τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς συνάψεως δανείου χρεωλυτικοῦ, ἐνυποθήκου διὰ δραχμὰς 4.800.000, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Δήμου Δημοκωστούλα.

Παρὰ τὰ ἄμεσα αὐτῆς ἐπιστημονικὰ ἔργα, ἅτινα λεπτομερῶς ἐξεθέσαμεν, ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ 1963 ἡ Ἀκαδημία ἐφαρμόζουσα τὸ διεθνὲς πλεόν καὶ ὠφελιμώτατον σύστημα τῆς διὰ βραβείων καὶ ἄλλων ἀναγνωρίσεων ἐνισχύσεως τῆς πνευματικῆς ἐργασίας καθόλου, εἴτε ἐν τῇ θεωρίᾳ εἴτε ἐν τῇ πράξει. Τὴν ἀγαθὴν ταύτην παράδοσιν ἀκολουθοῦσα καὶ ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία, ἀπονέμει σήμερον τὰς ἐξῆς διακρίσεις :

α) Μετά γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται :

Τὸ βραβεῖον τῆς *Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς*, εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Βλάχκαλη, ἐκ δρχ. 17.600, εἰς τὸν κ. **Χαρόλαμπον Τσουτρέλλη**ν, διπλωματούχον Μηχανικὸν μεταλλείων, διὰ τὴν ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν « *Τὰ πάντα ρεῖ καὶ μηδὲν ἐν αὐτῷ μένει* » συγγραφεῖσαν μελέτην περὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἑνεργείας εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ μεταλλευτικοῦ πλοῦτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ μελέτη αὕτη παρέχει ὠραιότατην ἀνάλυσιν τοῦ δοθέντος προβλήματος.

Ἰδιαιτέρως διαφωτιστικὴ εἶναι ἡ ὑπόδειξις τῶν λόγων τῶν ἐπιβαλλόντων τὸν συντονισμόν μεταξὺ ἀναπτύξεως τοῦ ἐνεργειακοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας καὶ τῆς ἰδρύσεως ἠλεκτροφόρων μεταλλευτικῶν βιομηχανιῶν. Ἐκτὸς τῆς σημαντικῆς ἐργασίας, ἣν ἀπήτησεν ἡ συλλογὴ τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων, ὁ μελετητὴς προεχώρησεν εἰς συνθετικὸν ἔργον ὑποδείξας τελικῶς τὴν ἀκολουθητέαν πολιτικὴν.

β) Μετά γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται :

1) Ἐπαινος εἰς τὸν **Νικόλαον Δελιαλῆν**, Ἐφορον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Κοζάνης.

Ὁ Νικόλαος Δελιαλῆς διατελεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς πατρίδος του Κοζάνης, κατέγινε δ' ἐπὶ μακρὸν εὐδοκίμως καὶ μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν λαογραφίαν τῆς Κοζάνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσεν ὅλας του τὰς πνευματικὰς δυνάμεις. Ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἄξια εἶναι τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ χειρόγραφα τῆς Βιβλιοθ. Κοζάνης βιβλία του, ἐξ ὧν ἔλαβεν ἀφορμὴν πρὸς ἐπιτυχή ἐξέτασιν ποικίλων ἱστορικῶν προβλημάτων.

2) Ἐπαινος εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως περιφερείας Φλωρίνης **Παναγιώτην Νέζη**ν, διότι, ἐπιμελεῖα καὶ προτροπῇ αὐτοῦ, οἱ διδάσκαλοι τῆς δικαιοδοσίας του ἀπεθησαύρισαν 267 συλλογὰς πολυτίμου λαογραφικοῦ ὕλικου. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτικοῦ εἶναι σημαντικὸν οὐ μόνον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ παιδευτικῆς ἀπόψεως ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἔθνικῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐξετελέσθη εἰς μεμακρυσμένας καὶ δὴ καὶ τινὰς ἀκριτικὰς περιοχὰς τῆς Β. Ἑλλάδος. Διὰ τῆς ἑνεργείας του ταύτης ὁ Παναγιώτης Νέζης ἐπεζήτησεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ διδασκάλου πρὸς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις

του λαϊκού βίου της περιοχής εις την όποιαν ύπηρετεῖ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ φέρῃ αὐτόν εις στενωτέραν ἐπαφήν πρὸς τὸν πληθυσμόν, διὰ τῆς περισυλλογῆς τῶν ποικίλων ἐκδηλώσεων τοῦ ὕλικου, κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ του βίου, χάριν μελέτης αὐτοῦ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ εὐρύτερον ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως.

3) Ἐπαινος εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τῆς περιφερείας Ὁρεστιάδος Θράκης **Κωνσταντῖνον Ξαρχῆν**, διότι, κατόπιν ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς περιφερείας του, κατηρητίσθησαν 30 λαογραφικαὶ συλλογαί, ἀποτελοῦσαι ἀξιέπαινον λαογραφικὴν ἐργασίαν ἐξ ἀκριτικῆς περιοχῆς τῆς χώρας καὶ ἀποβλέπουσαι οὐ μόνον εἰς παιδευτικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν ἀλλὰ κυρίως πρὸς ἐθνικὸν σκοπὸν.

γ) Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς *Ὁλομελείας* ἀπονέμονται:

1) Τὸ βραβεῖον **Ἐπαμεινώνδου Παπαστράτου**, δρχ. 25.000, πρὸς βράβειυσιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου μελέτης « Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι. Ἀτέλειαι αὐτῆς καὶ μέτρα ληπτέα πρὸς ὀργάνωσιν αὐτῆς » εἰς τὸν **Κωνσταντῖνον Ἀγαπητίδην** διὰ τὴν ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν « *Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος* » ὑποβληθεῖσαν μελέτην του.

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Ἀγαπητίδη, παρά τινας ἀδυναμίας, ἃς παρουσιάζει, ἐκρίθη ἀξία βραβεύσεως καὶ διὰ τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος καὶ διὰ τὴν συστηματικότητα κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων καὶ διὰ τὴν ἐνημερότητα καὶ διὰ τὴν κριτικὴν ἐξέτασιν τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχυόντων, στοιχείων ἀναδεικνυόντων αὐτὴν εὐπρόσδεκτον συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ θέματος καὶ πολύτιμον βοήθημα εἰς τὰς προσπάθειας πρὸς βελτίωσιν τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι.

2) Βραβεῖον εἰς τὸν **Χρῆστον Ἐμμανουήλ Ἀγγελομάτην** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ « Χρονικὸν μεγάλης τραγωδίας - τὸ Ἔπος τῆς Μικρασίας ».

Ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει ἐν αὐτῷ μὲ τρόπον λιτὸν καὶ ἀντικειμενικὸν τὴν σειρὰν τῶν δραματικῶν γεγονότων τῆς Μικρασίας, ἅτινα εἶναι τόσον μεγάλα καὶ συγκλονιστικά, ὥστε νὰ κρατοῦν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀδιάπτωτον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου. Ἔχουν βεβαίως γραφῆ περιὶ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ ἄλλα ἐξαιρετὰ ἔργα ἀλλὰ τὸ πόνημα τοῦ κ. Ἀγγελομάτη παρουσιάζει ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τὴν ὁλὴν τραγωδίαν μὲ τρόπον ἀπλοῦν καὶ λίαν συγκλονιστικόν.

Εἰς νέαν καὶ πάλιν ἄμιλλαν προσκαλοῦσα ἡ Ἀκαδημία τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπιστήμης, προβαίνει καὶ ἐφέτος εἰς προκήρυξιν νέων βραβείων, τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν ὁποίων ὅμως, φειδόμενος τοῦ χρόνου καὶ τῆς ὑπομονῆς σας, δὲν θ' ἀπαριθμήσω ἀπόψε ἀλλὰ θὰ κοινοποιήσωμεν διὰ τῶν αὐριανῶν ἐφημερίδων.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λήγον ἔτος, ἔργον πολύμορφον καὶ ἀθόρυβον, ἀφιερωθὲν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς θεωρεῖ καθήκον του νὰ εὐχαριστήσῃ πάντας τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν τοῦ παρέσχον εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Ἰδιαιτεراὶ εὐχαριστίαι ὀφείλονται πρὸς τὴν Σύγκλητον καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, διὰ τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸν Ἐφορον τῶν Γραφείων καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν διὰ τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον καὶ τὴν φιλοπονίαν.

Λίαν εὐτυχῆς καὶ βαθύτατα εὐγνώμων εἶναι ἡ Ἀκαδημία πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα ὅστις, μετὰ τοῦ Διαδόχου τοῦ Θρόνου, ηὐδόκησε νὰ δείξῃ ἐκ νέου ἀμείωτον τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τῆς παρουσίας του νὰ δικαιώσῃ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, κεντρίζων τὴν φιλοτιμίαν της πρὸς νέαν συνέχειαν.

Βαθέως εὐγνώμων εἶναι ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία καὶ πρὸς τὰς Ἠγέτιδας Τάξεις τῆς Χώρας, αἵτινες διὰ τῆς ἀρμοδίας ἐνταῦθα ἀντιπροσωπείας των διαπιστώνουν εὐρύτερον τὴν ἐκτίμησιν ἐπὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας καὶ παρέχουν τὴν ἐνθαρρυντικὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τὸ συντελούμενον ἔργον, προσοχὴν τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἐμπράκτως θέλουσιν ἀποδείξει ἐν προσεχεῖ μέλλοντι.